

J. Ź

POPPER IRRACJONALISTÓW

Po okresie fascynacji myślą Poppera przyszedł etap, w którym o Popperze usiłuje się mówić wyłącznie źle, bagatelizując lub zniekształcając jego dorobek. Próbkę podobnego stylu zawiera zamieszczony poniżej artykuł Davida C. Stove'a. W publikowanym tekście opuszczono fragmenty, dotyczące powszechnie znanych składników popperyzmu. Wybrany fragment dostarcza natomiast wymownego świadectwa, w jaki sposób polemizuje się z autorem *Otwartego społeczeństwa*, unikając kwestii merytorycznych.

Trudno wyciągać jakiegokolwiek wnioski z tego, iż uczniem Poppera był przez pewien czas Feyerabend. Przyjmując perspektywę Stove'a trzeba by konsekwentnie całą Ewangelię oceniać z pozycji działania Judasza z Iskariotu.

Wolna gra skojarzeń, w której wszystko łączy się z jazzem, mocne tezy, wprowadzane bez uzasadnień, etykiety i laurki, wypisywane *ex cathedra*, składają się na znamieny styl, w którym z wyższością traktowane są elementarne zasady krytycznej i racjonalnej metodologii Poppera.

J. Ź.

*UWAGA: Tekst został zrekonstruowany przy pomocy środków automatycznych; możliwe są więc pewne błędy, których sygnalizacja jest mile widziana (obi@opoka.org). Tekst elektroniczny posiada odrębną numerację stron.